

9 Ιανουαρίου, 1990

[ΠΙΚΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Χ΄ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΔΡΕΑΣ Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5170).

5 Ποινή — Οδήγηση κατά παράβαση σημάτων τροχαίας (μονοδρόμου),
παράλειψη ανανεώσεως αδείας και συναφή αδικήματα — Δράστης
επαγγελματίας οδηγός για 25 χρόνια με λευκό μητρώο — Αρνήθη-
κε προκλητικά να υπακούσει σε υπόδειξη οργάνου της τάξεως να
10 μην οδηγήσει το όχημά του μονόδρομο, επανέλαβε σε λίγο το ίδιο
εγχείρημα και αρνήθηκε να παρουσιάσει την άδεια οδήγησεως —
Συνολική ποινή προστίμου £67 — Μάλλον επιεικής — Η επιείκεια,
ως δικαιϊκή έκφραση συγχώρησης, δεν συμβιβάζεται με επίδειξη
ισχύος έναντι του νόμου ή αυθαίρετη ανυπακοή στις προσταγές
του.

15 Ποινή — Επιμέτρηση - Επιείκεια προς δράστην εγκλήματος — Δεν
συμβιβάζεται με την εκ μέρους του δράστη επίδειξη ισχύος έναντι
του νόμου ή αυθαίρετη ανυπακοή στις προσταγές του.

15 Τα γεγονότα και οι νομικές αρχές, που προκύπτουν από την
απόφαση στην υπόθεση αυτή, προκύπτουν επαρκώς από τα πιο
πάνω περιληπτικά σημειώματα.

Η έφεση απορρίπτεται.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

20 Λαμπριανίδης Ατδ v. Συμβουλίου Βελτιώσεως Γερίου (1989) 2
Α.Α.Δ. 390.

Έφεση εναντίον Ποινής.

25 Έφεση εναντίον της ποινής από τον Ανδρέα Κ. Ιωάν-
νου ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 28 Ιουλίου, 1989 από το
Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής
Υπόθεσης 5258/89) σε 4 κατηγορίες για διάπραξη αδικη-

μάτων για παραβάσεις του Νόμου και των κανονισμών τροχαίας και καταδικάστηκε από την Πρωσ. Επαρχ. Δικαστή Μιχαηλίδου (κα) σε συνολικό πρόστιμο £67.- και £7.- έξοδα μαρτύρων.

Ο εφεσείων παρουσιάστηκε αυτοπροσώπως.

5

Λ. Κουρσουμπά (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α, για την εφεσίβλητη.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Η απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από τον κ. Γ.Μ. Πική.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΠΙΚΗΣ,: Ο εφεσείων κρίθηκε ένοχος και καταδικάστηκε για τη διάπραξη 5 αδικημάτων για παραβάσεις του νόμου και των κανονισμών τροχαίας. Οι συνθήκες κάτω από τις οποίες διαπράχθηκαν τα αδικήματα, και ειδικότερα ένα από αυτά, εκείνο της οδήγησης σε μονόδρομο προδίδουν εκτός από αδιαφορία για συμμόρφωση με τους κανονισμούς της τροχαίας και περιφρόνηση για το νόμο και τα όργανα της δημόσιας τάξης. Ο εφεσείων όχι μόνο αφήφησε τις προτροπές του επί καθήκοντι αστυνομικού να μην οδηγήσει το όχημα του σε μονόδρομο αλλά προκλητικά επανέλαβε το εγχείρημα και όταν επέστρεψε προς εξευτελισμό του νόμου και του αστυνομικού οργάνου που ήταν ταγμένο για την τήρησή του. Η δικαιολογία του για καταπάτηση των νόμων της τροχαίας στην πρώτη περίπτωση δεν έγινε πιστευτή. Είχε ισχυρισθεί ότι αγωνιούσε να μεταφέρει επιβάτη στο αυτοκίνητό του στον τόπο που πρόσκαιρα χάθηκαν τα ίχνη του ανήλικου εγγονού του.

10

15

20

25

Όχι μόνο αφήφησε το σήμα της μονόδρομης κατεύθυνσης και τις προτροπές του αστυνομικού για συμμόρφωση αλλά αρνήθηκε να παρουσιάσει και την άδεια οδηγού όταν του ζητήθηκε ενεργώντας πάλι με τρόπο προκλητικό. Η άρνησή του προφανώς οφειλόταν και στην προσπάθειά του να αποκρύψει το γεγονός ότι η άδεια του είχε λήξει πριν τρεις περίπου μήνες.

30

Το πρωτόδικο Δικαστήριο του επέβαλε συνολική ποινή £67.- για οδήγηση κατά παράβαση των σημάτων της τροχαίας, παράλειψη να ανανεώσει την άδεια του και συναφή

35

αδικήματα. Η ποινή εφεσιβάλλεται ως έκδηλα υπερβολική. Το κύριο επιχείρημα που πρόβαλε ο εφεσείων για υποστήριξη της έφεσης του βασίζεται στο γεγονός ότι δεν έχει προηγούμενη καταδίκη, παρά το ότι υπήρξε επαγγελματίας οδηγός τα τελευταία 25 χρόνια. Τα γεγονότα που συνθέτουν τη διάπραξη των αδικημάτων οδηγούν αβίαστα στο συμπέρασμα ότι ο εφεσείων προκλητικά και αυθαίρετα αγνόησε τον νόμο εκδηλώνοντας ταυτόχρονα πρόθεση αντιπαράθεσης με τις προσταγές του. Πρέπει να υπενθυμίσουμε στον εφεσείοντα και στον καθένα ότι όποιος θέτει τον εαυτό του υπεράνω ή έξω από το νόμο οφείλει να γνωρίζει ότι αποστερείται σοβαρού ερείσματος για την επίκληση της επιείκειας του Δικαστηρίου στη μεταχείρισή του. Η επίδειξη επιείκειας στη μεταχείριση παραβατών είναι συνυφασμένη με το ανθρώπινο λάθος και την ανθρώπινη αδυναμία. Η επιείκεια ως δικαιοϊκή έκφραση της συγχώρησης δεν συμβιβάζεται με την επίδειξη ισχύος έναντι του νόμου ή την αυθαίρετη ανυπακοή προς τις προσταγές του. Κάθε πράξη αντιπαράθεσης με το νόμο φέρνει στο προσκήνιο τις εξουσίες με τις οποίες περιβάλλεται λειτουργικά το δίκαιο για την κατίσχυσή του. (Λαμπριανίδης (Λτδ) ν. Συμβουλίου Βελτιώσεως Γερίου (1989) 2 Α.Α.Δ. 390.

Στην προκειμένη περίπτωση είναι πρόδηλο ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο έλαβε σοβαρά υπόψη το άμεμπτο παρελθόν του εφεσείοντα, ως παράγοντα μείζονος σημασίας όταν ο κατηγορούμενος άγεται για πρώτη φορά στο Δικαστήριο σε προχωρημένη ηλικία. Διαφορετικά δεν μπορεί να εξηγηθεί η ποινή η οποία έχει επιβληθεί. Το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε, όπως συνάγεται από την απόφαση, ότι επρόκειτο για μεμονωμένο επεισόδιο περιφρόνησης του Δικαίου και των θεσμών του. Οχι μόνο η ποινή δεν κρίνεται υπερβολική αλλά εύλογα μπορεί να χαρακτηριστεί ως πολύ επιεικής. Δεν θα την αυξήσουμε όμως θα περιορίσουμε στην προειδοποίηση στον εφεσείοντα ότι δεν μπορεί να αναμένει παρόμοια επιείκεια σε οποιαδήποτε μελλοντική αντιπαράθεσή του με το νόμο ή τα όργανά του.

Η έφεση απορρίπτεται.